

Өтпелі жас немесе жасөспіріммен қалай сөйлесу керек

Әрқайсымыз балалармен, әсіресе мойынсұнушылықпен проблемалардың болмауын қалаймыз. Бірақ шын мәнінде, бәрі соншалықты проблемалық болып шығады, ересектер адасып, шешім іздей бастайды, одан да абдырап қалады, ал өсіп келе жатқан бала өз қолына көбірек күш алады.

Жасөспірімдік шақ - адамның жеке басының қалыптасуы үшін өте қиын, бірақ өте маңызды кезең.

Жасөспірімдік кезеңнің жас ерекшеліктеріне тоқталайық.

Жасөспірімдік кезеңнің жас ерекшеліктері

1. Орта мектеп жасы (11-12 жастан 16 жасқа дейін) жасөспірімдік, немесе жасөспірімдік шақ деп аталады.

2. Ересек сезіну – өзін енді бала емес деп санау. Жасөспірім өзін ересек адам ретінде сезіне бастайды, ересек адам болуға және саналуға ұмтылады.

Жасөспірімде пайда болған ересектік сезімі жасөспірімнің ересектер ұжымының толық мүшесі болуға дайын болуының субъективті тәжірибесі ретінде көрінеді. Жасөспірім өзін ересек адам ретінде сезіне бастайды, болуға ұмтылады, назар аударылады. Түпнұсқалық мынада: жасөспірім өзінің балаларға тиесілілігін жоққа шығарады, бірақ басқалардың мойындау қажеттілігі бар болса да, әлі де толыққанды ересектік жоқ. Жасөспірімнің жаңа құқықтарға деген талаптары ең алдымен оның ересектермен қарым-қатынас саласына қатысты. Ол бұрын орындайтын талаптарға қарсылық көрсете бастайды; өзінің тәуелсіздігін шектеу әрекеттеріне ренжіп, наразылық білдіреді. Ол өзін-өзі бағалау сезімін жоғарылатады және ол ересектермен теңдікті талап етеді. Осы жасқа тән жағдай қалыптасады: ол ересектердің құқықтарын шектейді, ал өзінің жеке басын және қадір-қасиетін, сенімі мен тәуелсіздігін құрметтеуді талап етеді.

Ересектерде жасөспірімдерге тең көзқарасты қалыптастыруға мыналар кедергі келтіреді:

- Жасөспірімнің әлеуметтік жағдайының өзгермейтіндігі – ол әлі мектеп оқушысы;
- Ата-анаға толық қаржылық тәуелділік;
- Ересектердің үйреншікті ата-аналық стилі баланы бағыттау және бақылау;
- Жасөспірімде бала мінез-құлық қасиеттерін сақтау.

Жасөспірімдермен әрбір адамның, оның ішінде ата-ананың өзіне қатысты құқықтары мен міндеттері мәселесін талқылау маңызды. Сондықтан жасөспірімді тәрбиелеудегі табыс үлкен дәрежеде үлкендердің бала кезіндегі оған деген стереотиптік көзқарасын жеңуіне байланысты.

Бұл уақытта жасөспірімдер өмірдің әртүрлі аспектілерін белсенді түрде тануға, жаңа рөлдерін белсенді түрде сынауға асығады. Олар ешкімнің кеңесіне мұқтаж емес, өйткені олар өздерінің қателіктерін қажет етеді.

3. Құрдастарымен жетекші позициялық қарым-қатынас.

Жасөспірімнің мінез-құлқының жетекші мотиві – өз қатарластары арасында өз орнын табуға ұмтылу. Оның үстіне мұндай мүмкіндіктің жоқтығы көбінесе әлеуметтік дезадаптацияға және құқық бұзушылыққа әкеледі. Өзара бағалау мұғалім мен ересектердің бағалауынан гөрі маңыздырақ бола бастады. Жасөспірім топтың, оның құндылықтарының ықпалына көбірек ұшырайды; ол құрдастарының арасында танымалдылығын жоғалтып алудан қорқады. Әрекет ретінде қарым-қатынаста бала әлеуметтік нормаларды игереді, құндылықтарды қайта бағалайды, тану мен өзін-өзі растау қажеттілігін қанағаттандырады.

Көбінесе қарым-қатынас мектеп шеңберінен шығып, өмірдің тәуелсіз маңызды саласы ретінде ерекшеленеді. Құрбы-құрдастармен қарым-қатынас ересектердің ықпалынан, араласуынан оқшауланған жеке өмір саласында ерекшеленеді. Құрбыларында жасөспірім жолдас пен достың қасиеттерін, тапқырлық пен білімді (оқу үлгерімі емес), батылдықты, өзін-өзі бақылауды бағалайды.

4. Жас мотивациялық сфераның (жаңа мағынаға толы және бұрыннан бар мотивтерді қоса алғанда), интеллектуалдық сфераның (теориялық ойлау элементтері және қызығушылықтар мен жоспарлардың кәсіби бағдары көрінеді), қарым-қатынас сферасының қайта құрылымдалуымен сипатталады. ересектер мен құрдастар, жеке сфера – өзіндік сана.

Осы ретте жасөспірімдердің ата-анасымен қарым-қатынасына тоқталғым келеді. Ата-анамен қарым-қатынас аясы бүкіл өсу кезеңінде маңызды болып қала береді және тұлғаның қалыптасуына күшті әсер етеді. Егде жастағы жасөспірімдер алғаш рет «ата-анасын ашады» және оларға өте жоғары талаптар қоя бастайды.

Ата-аналарды жасөспірімдер өздерінің бүгінгі мен болашағын қамтамасыз ететін адамдар ретінде қабылдайды. Осыған байланысты жасөспірімдер өте эмоционалды және олардың ата-анасымен қарым-қатынасына, әкесінің әлеуметтік мәртебесіне және анасымен өзара түсіністікке қызығушылық танытады. Дегенмен, қарым-қатынас процесі бір жақты бағдарға ие - жасөспірімдер ата-анасынан назар аударуды, түсінуді және ынталандыруды талап етеді. Ата-аналар «өз мәселелерін шешуге рұқсат етіңіз», жасөспірім мұндай шешімдердің сәттілігін ғана бағалайды. Ата-анамен жарты жолда кездесуге, бірдене беруге, «өзімен бөлісуге» дайындық жоқ. Көп жағдайда ата-анадан «алуға» ғана емес, сонымен бірге «беруге» де, өзінің белсенділігін нөлге дейін төмендететін бағыт бар.

Отбасында ата-ана мен бала арасындағы қарым-қатынаста жылылық атмосферасы болмайды. Қарапайым жасөспірім (толық отбасынан шыққан) ата-анасының екеуінен де эмоционалды түрде бас тартуды бастан кешіреді. Ата-аналардың психологиялық автономиясымен үйлесетін ең типтік дұшпандық-келіспеген қатынасы. Жасөспірімдер мұны «сізге байланысты емес» көзқарас ретінде тұжырымдайды. Жағдайлардың жартысында жасөспірімдерге қатысты ата-аналарға ашық немесе жасырын дұшпандық бар.

Жасөспірімдік шақта жалпы отбасына және ата-анаға деген көзқарас келесі бағытта өзгереді:

1. Үлкендердің құндылықтарына, көзқарастарына, мінез-құлқына сын, күмән және қарсылық пайда болады.
2. Отбасымен эмоционалды байланыс әлсірейді.
3. Ата-аналар бағдарлау және сәйкестендіру үшін үлгі ретінде артта қалады.
4. Жалпы алғанда, отбасының ықпалы төмендейді, дегенмен ол маңызды анықтамалық топ болып қала береді.

Ата-аналар не істеу керек?

Жасөспірім ересек позицияны меңгеруі керек, ол үшін ол өз отбасының өміріне нақты үлес қосуы керек. Жасөспірімнің құқықтары мен міндеттері туралы келісімді тағайындау пайдалы, ал демалыс кезінде оған бір жерде жұмыс істеуге мүмкіндік береді. Ол амалсыздан емес, керек екенін түсініп оқиды. Ол кешігіп қалғанда есеп береді, өйткені ересек позицияда ол ата-анасына өкінеді.

Қымбатты ата-аналар, жеткіншектің келе жатқан есею сезімі мен «Мен» бейнесінің қалыптасуынан туындаған күшті сезімдерге ұшырайтынын білу керек. Ересектік сезімі өзіндік сананың көрінісі ретінде тұлғаның негізгі, құрылымдық орталығы болып табылады.

Өзін-өзі танудың алғашқы нәтижелерінің бірі - өзін-өзі бағалаудың төмендігі (жасөспірім оның дамуына кедергі келтіретін ең қарапайым мәселелерді шешуге ұмтылады). Көптеген критерийлер бойынша – «ақыл-ой», «байланыс», «денсаулық», «мінез» т.б.- 10 балдық өлшемде жасөспірім өзін шамамен 5 ұпаймен бағалайды, ал «бақыт» критерийі бойынша бағаламайды. 3-4 баллдан жоғары көтеріледі. Өзін-өзі тану процесі кемшіліктер мен жағымсыз қасиеттерді көбірек ашу жолымен жүреді, жасөспірім бәріне - нашар оқуда да,

ата-анасымен жанжалда да өзін кінәлайды. Бұған айналасындағы ересектердің идеялары мен бағалауларын сіңіру ықпал етеді. Зерттеулер көрсеткендей, ата-аналар іс жүзінде жасөспірімнің жағымды қасиеттері мен артықшылықтарын көрмейді, ал кемшіліктер туралы пайымдаулар өте әртүрлі және нақты. Жасөспірім әлі күнге дейін өзінің жеке басының күшті жақтарына, мінезіне, жақсы қасиеттеріне сүйенуді білмейді, сондықтан ол осал.

Ата-аналарға психологиялық кеңес.

Сіз бен балаңыздың арасында жағымды қарым-қатынас орнатыңыз. 1. Жасөспіріммен достық, сыйластықпен сөйлесіңіз. Сыныңызды тыйып, онымен позитив жасаңыз. Тон тек жасөспірімге жеке тұлға ретінде құрмет көрсетуі керек. 2. Әрі берік, әрі мейірімді болыңыз. Ересек адам төреші болмай, мейірімді болуы керек. 3. Басқаруды алып тастаңыз. Жасөспірімді бақылау ересектерден ерекше назар аударуды талап етеді. Өзара ашулану сирек табысқа әкеледі. 4. Жасөспіріміңізді қолдаңыз. Сыйлықтан айырмашылығы, ол табысқа жете алмаса да қолдау қажет. 5. Батыл болыңыз. Мінез-құлықты өзгерту тәжірибе мен шыдамдылықты қажет етеді. 6. Өзара құрмет көрсету. Ересек адам жасөспірімге деген сенімін, сенімін және оны тұлға ретінде құрметтейтінін көрсетуі керек.

Жасөспірімдерді тәрбиелеуге байланысты жиі кездесетін мәселелер.

Жасөспіріммен қарым-қатынас: қалай?

Балаларымыз өсіп келеді, олардың тәрбиесіне байланысты мәселелер де өсіп келеді. Өзара түсіністікті қалай табуға болады (және оны табу мүмкін бе).

Сонымен, осы дәуірдің негізгі мәселелері.

МӘСЕЛЕ 1. «Менің балам мені естімейді».

1-ереже. Балаға сөз айтқан кезде көп емес, аз сөйле. Бұл жағдайда сіз түсіну және тыңдау ықтималдығын арттырасыз. Неліктен? Бірақ бір нәрсеге жауап бермес бұрын балаларға естігендерін түсіну үшін көбірек уақыт қажет болғандықтан (олардың ересектерге қарағанда ақпаратты өңдеу жылдамдығы мүлдем басқаша). Осылайша, егер сіз балаңызға сұрақ қойсаңыз немесе бірдеңе сұрасаңыз, кем дегенде бес секунд күтіңіз - бала қосымша ақпаратты қабылдайды және, мүмкін, барабар жауап береді. Қысқа және нақты болуға тырысыңыз, ұзақ монологтардан аулақ болыңыз. Бұл жаста бала толық лекцияны тыңдауға тура келмейтінін білсе, қабылдау қабілеті жоғары болады. Мысалы: «Серуенге шықпас бұрын шкафты тазалап ал», «Енді физиканы үйрену керек» және т.б. Кейде бір еске салу сөзі жеткілікті: «Тазалық!», «Әдебиет!».

2-ереже. Жылы, сыпайы сөйлеңіз - сізге қалай сөйлескіңіз келсе - және ... ТЫНЫШ. Төмен, күңгірт дауыс әдетте адамды таң қалдырады және бала сізді тыңдауды тоқтатады. Өйткені, ұстаздардың бұл әдіс-тәсілді ызаланған сыныптың назарын аудару үшін сәтті қолдануы тегін емес.

Ереже 3. Мұқият тыңдаушы болыңыз, бала сізге бірдеңе айтқанда, бөгде нәрселерге алаңдамаңыз. Оны сөйлегеніңізден екі есе көп тыңдаңыз. Сіздің өсіп келе жатқан балаңыз оны үйренетін ешкімі болмаса, мұқият тыңдаушы бола алмайды. Мүмкіндігіне көз жеткізіңіз

Сіз балаңыздан не талап ететініңіздің үлгісі болғыңыз келеді (күйеуіңізді, достарыңызды, отбасыңызды және, әрине, баланың өзін қалай тыңдайтыныңызға назар аударыңыз).

Ереже 4. Егер сіз қатты ренжітсеңіз, әңгіме бастауға болмайды. Сіздің тітіркенуіңіз, агрессияңыз бірден балаңызға өтеді және ол сізді енді естімейді. Бұл осы жастағы психологиялық ерекшеліктердің бірі эмоционалдық тұрақсыздық, көбінесе баланың денесінде болатын гормондық өзгерістерге байланысты.

5-ереже. Бірдеңе айтпас бұрын, балаңызбен көз байланысын орнатыңыз. Біріншіден, оның сізге қарап тұрғанына және алыс емес екеніне көз жеткізіңіз (егер олай болмаса, онда сізге қарауды сұраңыз - бұл әдіс ересектермен, мысалы, күйеулермен жұмыс істейді). Сіз бір-

біріңіздің көзіңізге қараған кезде - бала сіздің қолыңызда, сіз өз өтінішіңізді немесе сұрағыңызды тұжырымдай аласыз. Балаңыздың назарын қажет ететін уақытта мұны үнемі жасау оны сізді тыңдауға үйретеді.

6-ереже. Жасөспірімдерге назарын бірден сіздің сұрағыңызға аудару қиынға соғады, әсіресе олар шынымен ұнайтын нәрсемен айналысса. Оның үстіне, бала сізді шынымен естімеуі мүмкін (бұл жаста зейіннің ерекшелігі осындай). Бұл жағдайда ескертулер беріңіз - уақыт шегін белгілеңіз: «Мен сізбен бір минуттан кейін сөйлескім келеді, өтінемін» немесе «Маған екі минут ішінде сіздің көмегіңіз керек». Бұл ретте белгіленген уақыт аралығы бес минуттан аспауы керек, әйтпесе жасөспірім жай ғана ұмытып қалады.

2-МӘСЕЛЕ.

«Дөрекілік, үлкенді сыйламау.

Менің балам үнемі ашуланшақ»

Бұл мінез-құлықтың психологиялық себебі: өзін ересектер сияқты сезіну қажеттілігінің пайда болуы. Ересек адам сияқты сезінуге деген ұмтылыс бар, бірақ әлі де шынайы ересектік жоқ. Жасөспірім бала ересек мәртебесі адамға беретін артықшылықтарды әлі пайдалана алмауы мүмкін, бірақ ол бала кезіндегі артықшылықтардан айырылып қалды. Бұл жерде жасөспірім өзінің «ересектігін» қалай көрсетуге болатындығын білмей, ең оңай жолын табады - дөрекілік, дөрекі сөз тіркестері бұрын өзі көтере алмаған. Және бұл жерде ата-аналардың билікпен айқайлап, «жаншып» қана қоймай, жағдайды түзету үшін өзін дұрыс ұстауы өте маңызды.

1-ереже. Егер сіздің балаңыз дөрекі болса, оны бірден оған көрсетіңіз, сонда ол әрқашан сызықтан асып кеткенін біледі. Пікірлеріңізді баланың жеке басына емес, мінез-құлқына аударыңыз. Мысалы: "Мен сенімен сөйлесем, сен көзіңді жұмып кетесің. Бұл сыйламаушылықтың белгісі. Енді олай істемеу керек", "Мен сенімен сөйлескен кезде мені жалғыз қалдыруды айту мүмкін емес. оны қайталамауыма көз жеткізіңіз».

2-ереже. Балаңызбен тең дәрежеде сөйлесуді үйреніңіз, сөзге келмеңіз және бас тартпаңыз - ол бұл сезімді алудың басқа жолдарын іздемеуі үшін оның маңыздылығын сезінуге мүмкіндік беріңіз. Әртүрлі отбасылық мәселелерде онымен жиі кеңесіңіз - ол жаңа шешімді ұсынуы мүмкін және мұндай жағдайда дөрекі болудың қажеті жоқ, оның үстіне мұнда дөрекілік балалық көрінеді.

Ереже 3. Балаға ненің дұрыс, ненің бұрыс екенін, ненің мүмкін, ненің болмайтынын түсіндіріңіз. Бала өзін қалай дұрыс ұстау керектігін біледі деп ойламаңыз. Оған әлі де сенің билігің керек. Мұны моральдық түрде емес, достық әңгіме кезінде жасауға тырысыңыз, тіпті жақсырақ - мысал ретінде өз тәжірибеңізді қолдана отырып.

4-ереже. Дауласпауға тырысыңыз. Қиындықпен күрсінудің, иығыңызды көтерудің, ашуланғаныңызды көрсетудің, көндірудің, ант берудің қажеті жоқ - мұндай тактика мұндай мінез-құлықты тек ушықтырады. Тәжірибе көрсеткендей, жасөспірім балалар бұл ересектердің назарын аудару үшін тиімсіз екенін көргенде дөрекі және арсыздықты доғарады. Сондықтан бейтарап болыңыз, жауап бермеңіз. Мысалы, бір нәрсеге алыстан қараңыз, егер ол көмектеспесе, өзіңізді басқа бөлмеге жабыңыз. Бала дөрекі болған кезде әңгімені жалғастырудан бас тартыңыз және мұны ӘРҚАШАН орындаңыз.

5-ереже. Жасөспірім өзін дұрыс емес және дөрекі ұстаса да, оған басқа ересектердің немесе жасөспірімдердің көзінше емес, тек оңашада ескерту жасаңыз. Жасөспірімдер кез келген сынға өте сезімтал және бұл айқын оппозициялық мінез-құлыққа әкелуі мүмкін және тек дөрекілікті арттырады.

МӘСЕЛЕ 3. «Менің балам үнемі өтірік айтады».

Себеп: Өкінішке орай, жасөспірімдік шақта өтірік айту, әсіресе бұл бұрын болған болса, балаға көбірек таныс болады, ол жиі өтірік айтады. Ересектермен қарым-қатынаста бұл өзін көрсетеді, өйткені ата-ананың құпиялары барған сайын көп, демек, алдаудың себептері бар. Құрбыларымен қарым-қатынаста – олардың қасиеттерін, мүмкіндіктерін,

қабілеттерін безендіру. Бұл әдетке айналғанда өте жаман, «өзінен-өзі өтеді» деген сөз бұл жерде орынсыз екені анық. Балаңызды өтірік айтудан арылту үшін ақырын, нәзік, бірақ батыл әрекет ету керек.

1-ереже: Адалдықты қабылдаңыз және шындықты талап етіңіз. Адалдыққа деген көзқарасыңызды үнемі түсіндіріп отырыңыз: «Біздің отбасымызда барлығы бір-біріне адал болуы керек». Бірақ оған дейін Сіз адалдықтың қандай үлгісін көрсеткеніңізді талдаңыз. Сіз «жазықсыз» өтірік айтасыз ба? Сіз балаңыздан үйде болған кезде телефонға жауап беруін сұрадыңыз ба, т.б.

2-ереже. Алаяқтықтың ықтимал себептерін анықтауға тырысыңыз. Әдетте, жасөспірім ата-анасының, үлкендердің, достарының назарын аудару үшін ең алдымен өтірік айта бастайды. Екінші орында - қызғаныш, үмітсіздік, реніш немесе ашу. Үшіншіден - жазадан қорқу немесе ата-ананың көңілін қалдырудан қорқу. Оның үстіне, осы тақырып бойынша тікелей сұрақ жұмыс істемейді: ол, әдетте, нақты себептерді білмейді. Өзіңіз талдаңыз: өтірік қашан басталды, ол кімге өтірік айтады - бәріне ме, әлде біреуге ғана ма?

3-ереже. Балаңыз енді сәби болмаса да, оған өтірік айтудың нәліктен дұрыс емес екенін түсіндіруді жалғастырыңыз. Баланың жасына жақын көрнекі мысалдармен сүйемелдей отырып, күшті дәлелдер келтіріңіз: өтірік айту қиыншылыққа әкелуі мүмкін, көбінесе өте үлкен; беделі де төмендейді, құрдастар тобы сізге сенуді тоқтатады (жасөспірімде бұл өте үлкен әсер етеді); алдау, әсіресе сізге жақын адамдарды ренжітеді және т.б. Балаға мұндай мінез-құлық неге әкелетінін түсінуге көмектесетін сұрақтар қойыңыз және оларға жауап күтіңіз. Мысалы: «Сөзде тұрмасаң, саған қалай сенемін?». және т.б.

4-ереже. Жасөспірімдер көбінесе назар аудару үшін өтірік айтатынын есте сақтаңыз. Осыған сүйене отырып, шындықты әсірелеуге немесе бұрмалауға тым өткір жауап бермеуге тырысыңыз. Егер сіздің балаңыз дәл солай істесе, сабырлы болуға тырысыңыз - сіздің айқайларыңыз бен жоқтауларыңыздан ол тек тозаққа қашқысы келеді, бірақ ешқандай жағдайда адал болмайды.

Ереже 5. Өтірік айтқаныңыз үшін «айыппұл» енгізіңіз. Және оны қолдану нәтижесінде балаңыз алдағысы келмейтіндей әдісті таңдаңыз. Мысалы, әр жолы алданып, «жәбірленушіге» - анасына, әкесіне және т.б. кешірім жазуға рұқсат етіңіз (балаңызды түсіну үшін жазылғанды оқып шығу сізге пайдалы болады).

МӘСЕЛЕ 4. «Менің балам оқығысы келмейді».

Оқуды қаламаудың негізгі себептері. - Жалқаулық, қарапайымырақ айтқанда, жұмыс істегісі келмеу.

- Мотивацияның болмауы - «Неге мүлдем оқу керек?»
- Шаршау және ауыр жұмыс жүктемелері.
- Мұғалімдермен және сыныптастармен қарым-қатынасының нашарлығы.
- Сәтсіздіктен қорқу, өзін төмен бағалау.
- Ата-аналармен қарым-қатынастағы қиындықтар, стресс.

Қазіргі балалар көбінесе өте қарапайым себеппен оқығысы келмейді: олар не үшін екенін білмейді. Қазіргі балалар үшін міндетті түрде оқу керек деген хабар бос сөз. Оқу арқылы ғана өмірде жақсы жұмысқа орналасуға болады деген мәлімдемелер өте күмәнді. Біздің балалар мүлдем ақымақ емес және олар бір нәрсені жақсы үйренсе, оны мектепте жасамайтын адамдарды күн сайын көреді. Дегенмен, бұл адамдар өмірде тамаша (көбінесе білім беруді жақтайтын ата-аналардан әлдеқайда жақсы) «орналастырылған». Сонымен қатар, балалар, әсіресе 14 жасқа толмағандар, әдетте, болжамды ойлау қабілетіне ие емес. Бес-алты жылдан кейін олардың тағдыры не болатынын бүгіннен ойлап, әйтеуір бүгінгі іс-әрекеттерді осыған бағындыру – олардың санасы үшін ауыр жұмыс.

Сонымен не істеу керек?

Шығудың бірден-бір жолы – балаларға білім мен білімнің адам өмірін қызықты, толыққанды ететінін, оған қолжетімді дүние шекарасын кеңейтетінін күн сайын, әрбір мүмкіндікте көрсету.

«Ал, же» емес, «түсіну» тұрғысынан қолжетімді.

Өте қабілетті оқушылардың жиі оқымауының тағы бір себебі – оқуға деген қызығушылықтың болмауы.

Олар жай ғана қызығушылық танытпайды және сіздің сенімдеріңіз бен қауіптеріңіздің ешқайсысы мұнда көмектеспейді. Бұл жағдайдан шығудың жалғыз жолы (егер бала шынымен дарынды болса) баланың қабілетіне жеткілікті түрде сәйкес келетін мектепті немесе бағдарламаны табу болып табылады.

Оқуға деген қызығушылық қайта оралады - оқу үлгерімі қайтады.

Оқу мотивациясын жасөспірімдердің нақты қажеттіліктеріне қарай дамыту керек. Тәрбиелік мотивацияда орталық орынды өзін-өзі бекіту мотиві алады. Бұл оқушының өзін-өзі бағалауын, мінез-құлқының озбырлығын, қиындықтарды жеңу стратегияларын дамыту арқылы оқу мотивациясын және жалпы танымдық мотивациясын дамытуға мүмкіндік ашады. Жасөспірімдер сәтсіздікке ұшыраған кезде (немесе олар күткен жетістікке жете алмаса), олар өрістен және өзінен тез ренжіп қалады. Оқушыға қолдау көрсету, оның өзін-өзі бағалауын нығайту, оның сәтсіздік себептерін талдау қабілетін дамыту оқу мотивациясының маңызды сәттері болып табылады.

ҚОРЫТЫНДЫ

Біз жасөспірімдермен қарым-қатынас жасау кезінде ата-аналардың кездесетін проблемаларының аз ғана бөлігін қарастырдық.

Мен жасөспірім бала тәрбиелеп отырған ата-ананың жасөспірімнің өте қиын екенін түсінгенін қалаймын.

Ең күшті физиологиялық ауысымдарда бөлінетін энергияға толы, пайда болған тәуелсіздікке деген қажеттілікке толы, үлкен өмірде болашақ табысқа үмітпен қарайтын жасөспірім жаңа әлемде өз жолдарын іздеуде ең қиын сынақтардан өтеді. ол үшін.

Сізге қаншалықты қиын болса да, жасамаңыз